

ԿՐԻՒԿԻՈՅ ԿԱՔՈՂԻՊՈՍՆԵՐԸ

ԺԳ.

ՅՈՎՆԱՆՆԵՍ Գ. ԱՆԹԷՊՅԻ

1692 Գեկա. 20. Կիր.— 1621.

ԱՆԹԷՊՅԻՆ ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆՆԵՐԸ
(Շար. 81 էջէն)

Բ

Զմամալի Թիւ 331 Զեռագէն, որ հաւատածոյ մըն է Մառոնեան եւ Պատարկաւանսոյ մը, զաղաւիարուած 1687-ին, Վանկա, Գրիգոր Բ. (Պիմակ) Կրդկիսի համար, նորոգմայ Աւեսիս վրդ.ի ձեռնով:

Թագաւորոհմէի վերջը դուռն Յիւստակաւանսեան շարքին. քղր. 124 Բ.—135Գ:

(Կարմիր թանաքով) «Եւ արդ աստանօր զուգնաբեալ [յ] Բանիւք կամիմ գրիւ ծանուցանել ըզդիպուած Տանս Կիլիկեայ քաղաքիս Սըսայ. (սե թանաքով) Վասն զի ի Ռիթ (1600) Թվականին մերոյ, յաւուրս յառաջաւորելոյն սրբոյն Սարգսի Զօրավարի, յաւուրս չարաթոյն, եկն ոմն Սարուհի անուն բաղում զօրօք [յ] Անթապոյ, ի վերայ Սաւորոյ, և սպան զՊարոն տեղւոյն, հանդերձ մեծամեծօքն, և եկն ի Սիս, յաղագս Սողղայ՝ անուանեալ աղտտամբիցն, որոց գլուխ նոցին Մոնղի օղլի ասէին, զոր բռնութեամբ մըտարեկեր տիրել յաշխարհիս Սըսայ: Որ և սա ի գալ Սարուհուն, ձգեալ զքաղաքս, փախեալ, և բնակիչք քաղաքիս՝ թողեալ զինչս և զստացուածս իւրեանց, առեալ զորդիսն և զընտանիսն իւրեանց փախեան: Եւ թէպէտ չնորձն Աստուծոյ ազատեաց անփորձ զգաստ հաւատացելոյն ի չար բռնաւորէն կանամքք եւ անմեղ դառամքն, բայց յընչից և սպառնաց և եկեղեցական զարգուց շատ պակասութիւն եղաւ քաղաքիս, որք կողոպտելոյն չար և անօրէն մարդակերպ գաղանքն. նայ և գանձուց սուրբ Լուսաւորէին անօթս և զարգս գեղեցկագոյնս և բազում զարգս եկեղեցեաց գտեալ ի պահարանս թաքստեան, կողոպտեալ տարան չարագէժ գաղանքն ընդ իւրեանս:

Իսկ զպարձանք պարձանաց մերոց, զՍուրբ Ալեքերն հետ Լուսաւորէին և այլ սրբութեամբն, այր մի բարեմիտ և աստուածասէր Միմաս առնուն, հետ իւր եղբորորդւոյն Տէր Ղազար Բանանային, որ էր լուսարար Սուրբ Ալեքերն, զոր մեծաւ հնարիւք և իմաստութեամբ, թողեալ գամենայն ինչս իւր մարմնական, առեալ զգանձս աստուածային, փախտեալով ազատեալով բերէ ի յԱտանա այլն աստուածասէր Միմաս: Եւ էր ի սոյն ժամանակս յաջորդ և կաթողիկոս հայրապետական Աթոռոյն Սըսայ ամենագոյիլի և չքեղատանձ փառօք զարգարեալն ի յԱտուծոյ Տէր Աղաբիս, զոր վասն Սուրբ յերուսաղեմայ պատուցն եւնիւսն նշանցեալ [յ] Արտոյն քնդ Արեւիս, և էր Ս. Ալէն ի Ատանայ: Զկնի երկց ամաց եղև գաղաւաշորա ի Հալապ:

Սոյնպէս և ես նուազստ Յովհաննէս վարդապետ Անդէոյցի, աշակերտ նորին, [ի] Սեփասիոյ եկեալ առ իմն ի Հալապ, Շ. (=500) կարմիր ոսկով Սուրբ յերուսաղեմայ համար. որ և առաքեաց զիս ի Սուրբ յերուսաղեմ, ընդ Դաւիթ Եղիսկոսի երուսաղեմացւոյ և այլ հաւատարիմ և նարտարախօս արամքք գնացաք ընդ պարտասէր զրիսանն(?). զոմանս աղաչելով, զոմանս տեղաց փաշայոնս երկեցուցեալ, զորոց զրնան տվաք, զորոց զկէսն, և զվճարեցածն զոր վճարեցաք եղև ժՁ.Թ. (=16,000) մառչիլ, որ է զուսուշ. և բազում արդիւնս եկեղեցւոյ զարգուց աղտուցաք ի գրաւոյ տեղեացն, և ուրախութեամբ Զատիկ արարեալ փառաւորեցաք զանմահ թագաւորն զՔրիստոս:

Իսկ ի դառնալս մեր ի Հալապ, բերաք զպախի մնացած պարտքերոյն Բ.Թ. (= 8000) ոսկի, որ մնաց և ժՁ.Թ. (=16,000) վճարած. զոր բերեալ առաջի Տեսն Տէր Աղաբիս կաթողիկոսին, զոր տեսեալ զբաղմութիւն պարտուցն զոչէր ահագին ծայնիւ և ողբոց հանեալ հիւանայր թէ ո՛րպէս է լեալ այսքան պարտք:

Եւ մինչդեռ այս վարանումս էաք, յանկարծակի եղև սմա հիւանդանալ. վասն զի սաստիկ մահտարածամ կայր, և այսպէս հինգ օր ի մահն առեալ եւ առանդեաց զհոգին առ Աստուած, և խաւար կալաւ զստեան Հայոց որ այսպիսի պայծառ արեգակնէս զրկեցաք: Վասն որոյ և ես որբացեալս ի քաղցրատեսիլ հօրս, Յովհաննէս վարդապետս, բազում ողբով եղի ի զիր հանգըստեան. որոյ կենդանի աղօթք և օրհնութիւնն ի վերայ մեր միշտ եղիցի, և զհոգի նմին ընդ երկոտասան սուրբ Առաքելոցն դասեցէ Տէր Քրիստոս. ամէն:

Վասն զի այսպէս եղև մահ լուսաւոր հոգւոյն. ի Ռիթ (= 1601) Թվականին, այր յիմամեայ նշատաւ յաթոռ ամս ժէ. (= 17): Եւ այսպէս զկնի իմն ամսոյ և ես ելի ի Հալապայ եկի յԱտանայ միթթարեւ զաթոռակալ քահանայսն և զիշխանսն Կիլիկեաց, որ աստ Ատանայ ժողովեալ էին. զոր և զկնի բաղմագիմի միթթարական բանից, ապա կուտեալ բոլոր բնակիչք գաւառիս ի վերայ իմ թէ մի վասն Աստուծոյ առաջնորդ հայրենի Աթոռոյ քո. վասնզի և ես իսոյն աթոռս էի վարժեալ ի մանկութենէ. և այսպէս հարկիւ արկին զանմն իմ ի լուծս աստուածային և հաւանեցուցին կրկին շինութիւն առնել Սուրբ Լուսաւորի Աթոռոյն. որ և ողորմութեամբն Աստուծոյ բարձաք զՍուրբ Ալէն, այլ սրբութեամբն հանդերձ, ուրախութեամբ և ցնծութեամբ. որք և էին ընդ իս Սեփասեան Եպիսկոպոսն Աստուայ և Մկրտչ Եպիսկոպոսն Զէյթնոյ, Սուրբ Եպիսկոպոսն Հաննոյ, և այլ քահանայք և իշխանք. զոր բերեալ հասուցաք իւր բնական հանգիստն, և կարողութեամբն Աստուծոյ, աղօթիւք և օրհնութեամբ նստուցին ի հայրապետական Աթոռ զնուազեալ և զվերջին ծնունդս եկեղեցւոյ, զիս՝ Յովհաննէս վարդապետս, թվին ԹՎ. (= 1601): Որ և կարողութեամբն Աստուծոյ, շինութեամբ և նորոգութեամբ կատարեցաւ ամենայն ինչ:

Եւ ի ՌԵԴ (== 1665) ԹՎին եկն ամե, զոր Գոռիլ առէին, Ռ. և Ե. (== 1500) հետեակօք եկն նրա տաւ ի Սիւս. և բնակիչք քաղաքին ամենեքեան ի բերրն ամրացան, և չարաթոյն գաղանքն շատ անգամ հնարեցան և ոչինչ չկարացին առնել. ո՛րչափ եկին՝ ամօթալից դառնային: Բայց մինչև ցերեռուն օր նստաւ, և ապա իբրի զմթացեալ ամոյ ցրուեալ ոչնչացաւ: Բայց զկնի կորստեան պիղծ զօրուն յիմարարար փախտեալմբ ի բերրէ և ի քաղաքէ իւրեանց՝ ի յԱտանայիցալ լինէին ի յաճէ չար բռնաւորին Գոռիլայ. փան զի Ատանայ քաղաքս օրհնարանաց բռնութեանցն ամենայն կողմանց ի նա հաւաքեալ լինէին. այսպէս և մեր ժողովուրդս Սրոյ ի Ատանա ժողովեալ եղն փան կրէին զալտեան պրգծոյն: Եւ այս յորժամ եղև ես ի Կեստրիս էյի և անտի և ես ի իջեալ եկի ի Ատանա յաւուրս Աւագ եւ զլիւստօր տօնիցն:

Եղև յաւուրս Բաւաւնորդաց պանոցն, զկնի երկու չարաթոյն, յանկարծակի եկն չարահամբան Գոռիլ իւր պիղծ փոճակներն. եկն ի Մաւսեայիս, և անտի յԱտանայ. զոր ելեալ յԱտանա զօրքն ընդ առաջ, և ոչ կարացին զգէմ ունել, այլ բախելով զմիմեանս եկեալ հասին ի Կաւմննա դուռն բաղալին, և արտաքոյ դրանն մարտկոյ արարեալ ինքեանց՝ զդրօս իւրեանց ի վերայ հաստաւեալ, և ի մէջ մարտկոցին զօղեալ՝ արտաքուստ ի ներքս կապարնկէց լինէին. նոյնպէս և քաղաքացիքն ի ներքուստ Զբազում աւուրս և ոչ կարացին խախտել զմարտկոցս նոյն կամ զդրօսս նոցա: Մինչ մի ժողովեալ բղձոնարնակ հետեակ զօրսն զոր զԱօխլայ անուանէին, զոր եկեալ նոքա բազում խրոխտանքն կամէին ցրուել զմարտկոցս նոցա, և արարին խի. զի յաւուր միում, փաղ ընդ առաւօտս, իբր զպարս մեղուաց յարձակեցան ի վերայ նոցա կապարնկէց լինելով առ նոսա, ցրուեալ զմարտկոցս նոցա փախտալեան արարին ի Կաւմննէն. բայց ձիաւոր զօրքն քաղաքացիք յիմարապէս զհետ Սոխլայիցն եկեալ յաղաղս աւարի, և օտանահարութիւն արարեալ ոչ կարացին մղել ի պատերազմ. փան զի չարակերպ գաղանքն յորժամ տեսին զեղեալ զօրման, զարթեան որպէս նետ ի կապարնից, և անագին գոչմամբ յառաջ մղեալ ի պատերազմ զհետ նոցա. եւ օրն եւ արեգակն ծագան ժամու, և ի երկոցունց կողմանց հայթմանք մայնիցն իբր զօր կատարածի զլսողքս ահարեկ առնէր, և այսպէս յաղթահարեալ քաղաքացիքն ի նոցանէ յետ ընկրկեալ, ամանք ձիով ի ջուրն անկան, ամանք զձիս ձգեալ փախան: Իսկ նոքա զմարտկոցն առեալ և բազում աւարաւ եկեալ նստան ի մեծ մայտանին. բայց խոցարքն ի նոցանէ ի սևազուղ զօրացն ի Սոխլայիցն էր ողիք 2. (== 80) նշանաւորք, թո՛ղ զաննշանն: Եւ այսպէս ի մեծ փտանդի անկաւքաղաքն Ատանայ ի յաճէ չարաթոյն հինիցն: Եւ մինչև ի ի ծաղկապարզն երկարեցաւ դաւ նոցա, նոքա արտաքոյ և սքրա ի ներքուստ բազում հնարս հնարեցան զգեան անցանել և ոչ կարացին. զի սքրա զգէմ ունէին նոցա. բայց բան

մարդարէին զէպ եղև առ մեղ որ առէ. եթէ ոչ Տէր պահէ դքապար, ի նանիր քերէն պահպանէն նոցա. փան անհուն և համատարած գեան յոր քաղաքացիք յուսացեալ էին, զի իբրև զեմբառէս յորժադոյն էր գեան. բայց յաւուրս ծաղկապարզին այնքան նուազեցաւ քուրմ գեան, մինչ զի չարարար զօրքն ամենեքեան ընդ գեան անցանելով յարձակեցան որպէս զմարախ ընդ քաղաքակողմն և քաղաքացի զօրքն առ ամին գետոյն արեամբ թաւալեալ լինէին, և բազումք արեանաների և խոցեալ մարմնովք ի քաղաքն անկեալ լինէին. և այսպէս յաւուրս ծաղկապարզին, յայդով մինչև ցերեկոյ, լցեալ եղն պողպատիլին, և ի քաղաքն ոչ մօտն յաւուր յայնմիկ մինչև ցերեկոյ. բայց զլիւստօր քաղաքին ընդ այլ մեծամեծան ո՛չ կարացին կալ, այլ ձգեալ գուռն և զստացուան ի միջնաբերքն և փախան. սոյնպէս և բոյր ամենայն բնակիչքն ի բերրն ամրացան. նաև մեր Սրոյ ժողովուրդքն ի բերրն մօտն և բազումք ի դուրս մնացին. նաև զիս շատ լաղով աղաչեցին մտնել ի բերքն եւ ոչ մի, այլ ետու զարկ ի և զստացուակ Սուրբ Լուսաւորչին հանդերձ ամենայն սրբութեամբն ի ձեռն հաւատարմի և աստուածաւոր առն յաւաթասացեալ, մնոսի. Միմասայ ի բերքն, և ես կացեալ մինչ ի յառաջին ժամ զիշերոյ շիւարեալ զիմօք անկեալ կայ լալագին, մինչև ի խնամոյն Աստուծոյ բացեալ եղն դուռն Կաւմննի, և ես, ի խնամքն Աստուծոյ յուսացեալ, ելի աւալիւտսն և ընդ մօտս հանապարհաւ եկեալ հասայ ի յԱրտն ի Սիւս: Իսկ չար բռնաւորն ի յուսանալ Աւագ ԲՇ. ին մտաւ ի քաղաքն և նստաւ իբրի զտէր քաղաքի. թալանեաց դքապարն ամենայն, և ապա գին եհաւ ի բերքն եղեալ բրխտունից, և առեալ զգինս նոցա եթող զնոսա. և երեսուն օր նստալ յԱւանայ, և եկեալ գնաց մեծ աւարաւ:

Գ.

Լամբրոնացոյ Պատմագիր Մեկնութեան օրինակ մը, գրուած Սիւս, ընդ հովանեաւ Ս. Լուսաւորչի, 22Գ=1324 ին, զոր ստացած է Անթէպիցի Յովհաննէս Կաթողիկոս: Սեփ. Վատիկանի Մատենադարանին, Թիւ 84, էջ 184:

— «Ընդ առաջին և ընդ միջին դրաւագն և ստացաւագն աստուածեղէն տառիս եւ սուրբ կտակիս: Եւ զվերջին և զնուազեալ ծնունդս Եկեղեցոյ, զՅովնանէն վրդս: Անպցի սնմամբ եւ վարժմամբ Կիլիկիցի, որ և շնորհաւք ամենազաւր սուրբ հոգւոյն կարգեալ վերատեսուէս կաթողիկոս այսմ նշանդիս աստուածապահ մայրաքաղաքիս Սրայ տեսեալ զսուրբ մատենան զայս առ մեղ հասեալ ի յառաջին հարցն մեր ի Սրոյն Ներսէսէ Լամբրոնացոյ և ընդ նոյն ժամանակս եղեալ աստուածապարկ թագաւորացն մեր Բագրատունեաց և խաչիւ զաւրացեալ ի խառնացն մեր մինչև ցառ մեղ հասեալ և մեր տեսեալ զսա սրտատօյր անձկութեամբ իբրի զհայր և զեղբայր ի տարաշխարհի եղեալ աշխարհացն առ

մեկ հասեալ, և մեք նուստատացեալքս ի յողուն-
ցքս եկեղեցւոյ հասա զաղարարաւ աւրինակել եր-
կու գրչաւ հոգեւոր որդիացելովքս մեր, Տէր Թա-
շատու Եպիսկոպոսի Զեբունցոյ եւ Տէր Ղազար Քա-
նանայի և յիստ աւրինակելոյն տեսաք զայս որ
թուխան ձերացեալ և թաւալցեալ էր, վասն որոյ
ես նուստս Բովնանցն հկար ձեռամբս եւ մաստքս
ստապմանէ մինչեւ ցվերչին նոր նշալելով եւ կոկելով
կապելով եւ կազմելով նորագեցի զսուր մասեանս նա-
ղեմ աւսուցեալ մանկամբս ի վառս վերնոյ Սիով-
նի եւ ի պարմանս սուրբ եկեղեցւոյ, վասն որոյ ար-
տասուաւոր արչաւք աղաչեմք զդասարդ սուրբ
պրնէտիկոսացոյ սուրբ եկեղեցւոյն և զսուրբ ե-
րամագ աշակերտակ մանկանցն որ ի բնիկեա-
նուրն կամ ի վաղեմն ի յայսմ ամապարդեա
սուրբ սեղանայ, յիշեալիք և մեղաց թողութիւն
խնդրելով ողորմի ասացէք ինձ հոգ եւ մօխի
երկալ Բովնանցիս և ինձ ձեռնաւ եղեալ ա-
շակերտեալ մանկանցն, այլ և թախանձանաւք
պատճառ եղեալ որդուցս մեր ի սրբիս աստուած
ողորմի անկողն յիշեալիք ի մաքրափայլ յաղաչեա
ձեր, և Տէր Աստուած մեր ձեզ յիշողացոյ և Ո-
ղորմի աստուացոյ ողորմեցի իւր միասնագած գա-
լլատեանն, ամեն Հայր մեր որ յերկինս:

Եղև նորագումն սուրբ կապիւս Թիւ (= 1618)
թվականիս մեր, ի մայրաքաղաքն Հալապ, ձեռամբ
և նշանմանս նուստացոյն Բովնանցն կարողիկաի
յիշողոյ և Ողորմի աստուացոյ յիշեալ իշխիք և ո-
ղորմութիւն զաշխիք ի Քէ. Այ. մերոյ, որ է աւր-
նեալ անդրաւ յաւիտեանն. ամեն:

Ի.

Ս. Յակոբի Թիւ 958 Զեռադէն, որս Բ. Ման է
«Վերադարձիմ... Աբխասկիսի գրչի», հասարակած
Անդկոյցի, գրչով 1586-ին:

— Փառք Փրկչին և յիշատակ Դրչին,
Աստուած ողորմի զրոյս ասացողին,
Տէր Ազարիայ Հայրցս Վերադարձի,
Քաջ հրեւոտոր բարեանայեալ:

Եղև զԲովնանցն աշակերտ սորին
աղաչեմ յիշել ի սուրբ մատենանքս (sic) ի
Քերականիս որոյ անուանել այսպէս կոչի,
զի յայտատու է սոյ մանկանց Սիւնի,
ես առաւել զրոյս աշակերտի,
որոյ ոչ թագչի բան ի սոյն Տառի,
իստապագողացն ջերմեանեղ սրտի.
Ձեզ աղաչեմ եղբայրք նազելի,
հանդիպողացոյ յայս բարաւասանի,
երբ բնիկեանք յաւաթիք բան ի սմի,
յիշման անուէք զուր զմեզ արժանի:
Չուստատուն հայկազան զարմի,
Ձգնարիայ բարունին բարի,
Զիս զաշակերտ և զժառանգ սորին,
որ զասկաւ գիծս զրեցի
և փժուէ զրչաւս լրջալ նաւարեցի,
իստապագանացս ես իմոյ հասի,
զհրամանս Տեառն իմ կատարեցի:
Թուականիս Թ և Լն-ի
ե աւելորդ կայր ի յայսմ ամի (ԹԼԵ=1585)
որ զստեալ գիծս յաւարտ հանի,
աւրհնեալ է Աստուած համայնի. Ամեն:

Դարձեալ աղաչեմ զձեզ եղբայրք որ ի սխա-
լանեցի և ի պահատութեան նաւարիս անմեղա-
զիբ լինիք, զի թէ ընչտ և թէ կես և թէ կիս,
և ստորակիս, և այլ որ ինչ արուեստ կայ ի սր-
մա զու իմաստուն և ճարտար մասաք յնենայ,
զի ես խիստ տառապանեք զրեցի. զի ոչ թա-
նաք ունելի եւ ոչ շիքբուն ի վերայ նկիս եւ ի
վերայ բարձրին նաւարեցի. այնոր համար արհես-
տին յոյժն չեղայ:

Ս. ՅԱԿՈԲԻ ՆԵՐՍԷՆ

Ք Ա Ռ Ա Ս Ո Ւ Ն Ք Ը

Ո՛րչափ արագ կ'անցնին օրեր...

Ամեն. Տ. Եղիշէ Դուրեան Ս. Պատրիարքի վախ-
ճանման քառասուն օրերը լրացած էին Յունիս Ե.
Ուրբ., լոյց պատշաճ դատուեցաւ Հոգեգալութեան
ստեփն (Յունիս 8) կատարել գաշն:

Երուսաղէմի մէջ Հոգեգալութեալ կը սօսուի Ս.
Փրկչի վանքը, Աւետարանի Վերհասան շատ մօ-
տիկ կէտ մը:

Դեր. Տ. Մկրտիչ Եպս. Աղաւնունի էր հանդի-
սաղիրն ու պատարագիչը Պենտեկոստէի:

Ս. Փրկչի գաւիթը վաղիցս քան զարդարած էր
Դուրեան Սրբազանի հողակոյտը ծածկուած էր կա-
նաչութիւններով եւ երուսաղէմի սրանչեկի ծաղիկ-
ներով, եւ չորս կերտներ, աշէն ու ծախէն, սնար-
քէն եւ սնտուրէն, արծաթափայլ աշտանակներու
վրայ, կը նշողէին իրենց լոյս լեզուները:

Պատարագիչ Սրբազանը ճաշու զիրքին բնիկ-
ցումէն ետքը տուաւ աւուր պատշաճի քարոզ մը
և քառ. մեր Փրկչը կատարեց իր խոստումը՝ իր
Համարածումէն ետքը զրկելով Ս. Հոգին, որ մնաց
եկեղեցւոյ մէջ եւ իր շնորհներով զարդարեց եկե-
ղեցւոյ պաշտօնեաները, որոնք քարոզեցին Աւետա-
րանը եւ տարածեցին, Հնգյց. Տ. Եղիշէ Ս. Պատ-
րիարքը նշանաւոր եղաւ Ս. Հոգւոյն շնորհը առնող
պաշտօնեաներուն մէջ եւ յիսուն տարի ժառանգեց
Հայց. եկեղեցւոյն իր ընդունած շնորհը արարածե-
լով քաղմաթիւ աշակերտներու վրայ: Թուեց Հան-
գուցելոյն ժառանգութեանց հանգրուանները, սկսելով
Պարտիզանէն եւ պանծացուց անոր կատարած զոր-
ծը եւ մաղկեց որ արժանաւոր յաջորդով մը լեցուի
անոր Թափուր Աթոռը Ս. Յակոբի մէջ:

Պատարագի աւարտումին կատարուեցաւ Քա-
ռանից կարգը Դուրեան Ս. Պատրիարքի գերեզ-
մանին վրայ, պատարագիչ Սրբազանի նախագա-
նութեամբ: Բոլոր եկեղեցականներ գեղեցիկ շուքաւ-
ներ առին, զեղին յատակի վրայ կարմիր ծաղիկ-
ներով, Սարկաւագուներ եւ ժառանգաւոր սանուներ
զաշն մայնով երգեցին Հանգստեան շարականները:
Ընթերցումները կարգաց Բարդէն Սրբազան, Աւե-
տարանը՝ Մկրտիչ Սրբազան, իսկ Աղօթքը՝ Մեհրոպ
Սրբազան եւ խաչակներեց գերեզմանը:

Եկեղեցականներ եւ աշխարհականներ միարե-
բան երգեցին Հայր մեր եւ վերջացաւ Հոգեհան-
գստեան պաշտօնը:

★

Պրն. Աւոն Ն. Զենեան, շատ գեղեցիկ ծաղիկ
կողով մը գեանդեց Դուրեան Սրբազանի ծաղկաւէտ
շիրմին վրայ, տա յիշատակագրութեամբ. «Հոգեւոյս
Ամեն. Տ. Եղիշէ Ս. Պատրիարքի Քառասուն-
քին տարիս Հուլիսի Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ
Կիրակեօրեայ Դպրոցներու պաշտօնէութեան
եւ սանուց կողմէն, ձեռամբ Լ. Ն. Զենեանի,
1930 Յունիս 8. Հոգեգալութեամբ»:

★

Հոգեգալութեան Տօնին, գրեթէ ամենօրեայ, Հա-
յաստանեայց եկեղեցւոյ մէջ կատարուեցաւ Դուր-